

Fríggjar fólkaflokkurin til tjóðveldisflokkin?

Við fyrsta eygnakast vil onkur lesari møguliga undrandi spyrja, hvat nú bagir Sosialinum. Fyrst leggur hann tjóðveldisflokkin undir at friggja til fólkaflokkin, og nú min sann vil hann vera við, at fólkaflokkurin «er villigur».

Nei, minir góðu menn, gevist nú, javnaðarflokkurin er jú í samgongu við tjóðveldisflokkin, og tað tæniir tí ongum endamáli, nú áðrenn valskeiðið er runnið, at seta kilar í hetta samarbeiði.

Ja, soleiðis megu helst nakrir lesarar hugsa aftaná slíka skrivning. Men lat okkum nú hyggja eitt sindur nærri at, hvat veruliga býr undir hesi yvirskrift okkara. Hvi skriva vit, at fólkaflokkurin friggjar til tjóðveldisflokkin?

Lat okkum fyrst gera greitt, at tað skal ikki nógv forstand til at finna út av, at størsta ynski fólkafloksmanna er at sleppa inn aftur í hitan og vera við til at skipa stjórn.

Royndirnar, sum bæði sambandsmenn og sjálfstýrismenn hava av samarbeiði við fólkaflokkin, eru so ringar — ikki minst orsakað av stavnemanninum — at teir neyvan lata seg lokka til eitt tilfelli samarbeiði eina ferð afturat.

Hvat er so at gera hjá fólkaflokkinum. Jú, hann kann royna at friggja til hinar stóru flokkarnar, javnaðar-

viðmerkingar

flokkin ella tjóðveldisflokkin.

Taka vit fyrst javnaðarflokkin, so hefur lægmaður skorið tað út í papp ikki bert eina ferð men ótalligar ferðir, at so leingi fólkaflokkurin letur seg stýra av so ódemokratiskum elementum sum stavnemanninum, so verður als ikki talan um nakað samstarv. Og tað vit vita, so er stavnamaðurin framvegis stavnamaður í fólkaflokkinum. Komandi lögtingsval skal so vísa okkum, um hann fer at yvirhála sjálvan formannin og harvið skapa sær sjálvum møguleikan at gerast formaður floksins. Um so verður, so skulu vit helst langt inn í næstu öld, áðrenn tað kann koma uppá tal yvirhøva at tosa um samarbeiði millum fólkaflokk og javnaðarflokk.

So er bert tjóðveldisflokkurin eftir! Tá nú báðir hesir flokkar siga seg at vera loysingarflokkar, so skuldi verið lagað manni. Og nú komet tjóðveldisfloksins, Finnbogi Ísakson, sum einsamallur maður stakk út politisku linju floksins til seinasta lögtingsval, gjørdi greitt í Norðurlandahúsinum og í floksblaði sinum, at

tjóðveldisflokkurin fegin fer inn í eitt samarbeiði við fólkaflokkin (við ella uttan stavnemannin — tað er líkamikið) eftir komandi val, um hann fær fleiri av málum sinum gjøgnumferd, enn í eini samgongu við javnaðarflokkin.

Tað sær so heldur ikki mætari út, enn at fólkaflokkurin hvur fangað hesi óbeinleiðis áheitan frá Ísakson, skulu vit taka málagn fólkafloksins fyri fult.

Undan fólkatingsvalinum verða tjóðveldisflokkurin og tjóðveldisfólk húðflongd í oddagrein Dagblaðsins. Tey verða kallað national-sosialistar og verður hetta orðið endurtikið fleiri ferðir í somu oddagrein.

Aftaná fólkatingsvalið verður tjóðveldisflokkurin í lesarabrævi skirdur »okkara heimligi national-sosialistisk flokkur«.

Men nakrar dagar seinni kemur blaðstjórin við eini umbering til tjóðveldisflokkin og sigur, at orðið national-sosialistur hevur sniki seg inn í lesarabraveitegin — av ósketni.

Hvat er logikkurin! Undan fólkatingsvalinum kanst tú í sjálvari oddagreinini skira tjóðveldisfólk national-sosialistar. Men tá, aftaná fólkatingsvalið — og aftaná í Finnbogi Ísakson alment hevur sagt og skrivað, at tjóðveldisflokkurin hevur

einki ímóti eini samgongu við fólkaflokkin, og orðið »national-sosialist« verður endurtikið í lesarabrævi, so eitur tað seg bráddliga at vera eitt mistak, at hetta bræv er komið við, og Dagblaðið biður tjóðveldið um umbering.

Jú, nú kann lesarin so sjálvur meta um hetta. Umredda oddagrein og lesarabræv eru so orsök in til at vit sum yvirskrift til hesa grein hava skrivað »Fólkaflokkurin friggja til tjóðveldið«.

Vit endurprenta bæði oddagrein og umbering fyri lesarabræv.

10 ár millum geispini

»Spur meg aftur um 10 ár, og eg dugi neyvan heldur at svara tær tá«, ljóðaði svarið hjá fornfróðinginum til útvarpsmannin, sum spurdi, nær múrurin í Kirkjubø mundi væntast at rapa.

Hvør skal siga: Vit, sum arbeiða við öldum og túsundárum, hava ov høgt flot til at putla við fornfróðilig eygnablunk sum 10 ár.

Men fyri tey flestu eru 10 ár langt skifti í lívinum. Bert tey fæstu halda seg hava stundir til at geispa seg ígjøgnum tey, eins og fornfróðingurin á mosaklettinum í Kirkjubø við múrinum í baksýni.

Hvør hevur sínar hálglutir. Fanatiskir sikhar hava Gylta Templið í Amritsar. Sunnimuslimar hava sítt Mecca. Fundamentalistiskir shia-muslimar hjá Ayatollah Khomeini heilaga býin Quom. Føroyskir national-sosialistar og romantikarar hava múrin í Kirkjubø sum eitt slag av pilgrímsmáli.

Tað eru liðin stórhundrað ár, síðan arkitekturin Dahlerup kom til Føroya fyrri at kanna møguleikar fyrri at endurreisa og gera lidnan múrin í kirkjubø. Enn er onki sum helst hent.

Mangt og hvat er annars fyrifarist her og uttanlands síðan 1865. Tá endaði amerikanska borgarakrigið. Síðan tá hvur USA lýst kúgaðum londum á leið fram móti frælsi og fólkaræði. Teir hava sett fólk á mánan og tikið grót aftur haðani niður á jørðina.

1865 var árið, tá gamli Sloan setti fótin á land her, og djúp hava sporini verið eftir fótafari hansara. Vinnuliga úbyggingin á sjógv og landi kom við protestantiska arbeiðsetikkinum, meðan múrurin stóð sum ein glæsiligur varði yvir eina farna og stirvna miðöld.

Annars er talið á national-romantikarum fjølgjað nakað í seinastuni til eisini at umfata vanlig fólk og ikki bara tey, sum annars skriva sítt navn á listar, tá Kremi kalir sínar hentu býttlingar at rætta eina hond í vesturlendskari ávdudding og hóttafalli.

Synd annars at taka hálgidómin frá fundamentalistiskum national-sosialismum. Teim tørvar serliga skorður at styðja seg til, tí einsamallir standa teir als ikki.

Men tá ein hugsar um, hvussu lætt hetta landsstýri fer um pengar, eisini við Gomlurætt, sum blívur 50 miljónir krónur dýrari enn Suggan, ja so mátti tað verið smáting at sett tann pening av, ið nógv mikið av betongteknologi til at tryggja múrin kostar, so hann kann standa líka tryggur um 10 ár, tá fornfróðingurin geispar næstu ferð um Kirkjubø.

bræv til Dagblaðið

Umbering til Tjóðveldisflokkin

Hóast tað við tíðini í øllum bløðunum ljóðar sum ein vánalig umbering, at okkurt er dottið út í blaðteigarnar, sum ikki frammanundan er gjøgnumlusið, so hendir hetta vitiliga av á.

Sum t.d. friggjadagin, tá vit høvdu tikið eitt annars skilagott lesarabræv

við uttan frammanundan at hava lisið tað ígjøgnum. Lesarabrævið bar yvirskriftina »Hvat halda tit um Finnboga, Føroyar«. Rættiliga skilagott og beinrakið sum heild, men lutvist undir lágmark.

Hetta bert til tess at koma við eini umbering fyrri, at lesarabrævið kallar

Tjóðveldisflokkin »okkara heimliga national-sosialistiska flokkur«.

Hóast hesin tjóðskaparlígi flokkur eftir okkara tykki eisini er sosialistiskur, so er eftir okkara meting sum helst samanbering við hann og »national-sosialismu«.

At vera nationaur og

sosialistur er ikki tað sama sum at vera national-sosialistur.

Vit gjørdust ikki var við mistakið, fyrr enn Finnbogi Ísakson hevði gjørt vart við tað. Tí hesa umbering.

Vegna blaðstjórnina
Ó.J. Róltansson

Oddagrein í Dagblaðnum undan fólkatingsvalinum. Her er oddapolitikari floksins ikki bangin fyrri at skira m.a. tjóðveldisfólk fyrri national-sosialistar.

Umbering í Dagblaðnum. Stavnamaðurin, sum dag og dagliga ikki heldur seg aftur at skira tjóðveldisflokk national-sosialistar, torir ikki sjálvur at koma við umbering fyrri, at hetta orðið er brúkt í lesarabrævi, men letur klæðseksdrong sin skriva tað. Ódrar frá partinum?!!!